

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Crates pauper à nobili virgine in maritum electus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

uxor Catholica, an Lutherana; Christiana, an Saracena, vel Hebræa. Si multum æris habet, sufficit istis; non opus est, ut multum habeat religionis. Argentum pluris æstimatur, quam fides: auro vitia omnia teguntur, & pulchra fit ipsa turpitudine. Nempe ita demum, in matrimonium, per-coëtionem conuenitur. *Coemptio enim est, ait Seruius, ubi libra atque as adhibetur; & mulier atque vir in se quasi emtionem faciunt.* At non sic vult Deus: *Vnde scriptura dicit tibi: ait S. Ambrosius, Ne accipias uxorem de filiabus Chananeorum. Sed vade in Mesopotamiam in domum Bathuelis: id est, in domum sapientie, & tibi acquire copulam. Mesopotamia autem regio est, in partem Orientis, qua duobus maximis, per ea locorum Euphrate & Tigridum fluminibus circumuenitur, quibus origo est in Armenia locis. Influit autem diuerso meatu in mare rubrum. Et ideo Mesopotamia nomine signatur figura Ecclesia, qua maximis fluentorum prudentia virtutibus atque iustitia facundat mentes fidelium, quibus sacri baptismatis, cuius typus præcessit in mari rubro, infundit gratiam, culpamque abluat. Doce ergo plebem, ut non ex alienigenis, sed ex domibus Christianis coniugij queratur copula.* Hæc S. Pater. Quod de religione non posthabenda dicitur, dici etiam debet de ceteris virtutibus, quæ utique omni thesauro sunt pretiosiores. Quod vel Ethnici censuerunt. Vnum dabo, pro mille. Quippe

Seruius ad
lib. XI.
Æncid.
S. Ambros.
lib. 9. epist. 70
Gen. 28.

VII.
Luc. Apul in
Florid.

Hæc atque hoc genus alia partim cum audiret à Diogene Crates, alia sibi ipse suggereret, denique in forum exiit; rem familiarem abiecit; velut onus stercoris, magis labori, quam usui. Deincatu facto maximo, exclamat: Crates Cratete manumittit. Exinde non modo solus, verum nudus & liber omnium, quoad vixit, beatè vixit. Adeoque is crepibatur, ut virgo nobilis, speretis iunioribus ac ditioribus prociis, vltro eum sibi optauerit. Cumque inter scapulum Crates retexisset, quod erat aucto gibbere, per amicum, cum baculo & pallium humi posuisset, eamque supellectilem sibi esse, puella profiteretur, eamque formam, quam viderat: proinde sedulo consuleret, ne postquam relicta causam caperet. Enimvero Hipparche conditionem accipere, proinde duceret, quò liberet. Quis non videat, eiusmodi

marrimo

matrimonium fuisse felicissimum? Nam in illud forma, diuitia, nobilitas, & quod præcipuum est, virtutes confluxerunt. Per has enim cetera bona condiuntur; sine his, sunt superbia, rixarum & mille malorum instrumenta. Satis de ceteris prospicit Deus illis, qui virtutem in vltimis non habent, dum nuptias moliantur, neque tam hominum, quam Dei conciliatione, vxores quærunt; & potius educationem bonam, moresque probos ac commodos, quam genus, crumenam, & vultum spectant. Qua de causa Pulcheria sapientissima herois fratri suo Theodosio Imperatori Eudoxiam pauperem, sed insigniter eruditam, & pulchrè moratam vxorem procurauit. Talis coniux donum DEI est: *Domus & diuitia dantur à parentibus: à Domino autem propriè vxor prudens*, immo & diues, si diues proficit.

Italicus auctor, siue Poëtica licentia, siue fide historica, scribit; quod, tanquam falsum damnare, audacius est, quam narrare, vel traditur; valde enim & verosimile est, & idoneum ad laudes diuinæ providentiæ commendandas. Memoratur igitur, duas, in Italia arces fuisse, in amœnis collibus, sitas, loco vicinas, sed à diuersis incolis possessas. In vna harum prænobilis femina degebat, quæ *Vicanam* habuit fortunam & obsequentem, & quam Græci ἀνδραγαθήν, *fortem & virilem* solent nominare. Erat illi ætas floridâ, valetudo vegeta, venustas ambitione digna, opes immensæ. Sed, ne nimis beata esset, mors illi iuuenem maritum subduxit; ex eo tamen filium biennem reliquit. In altera arce, *lana numina*, & mala fortuna videbatur habitare, Inopia, & Egestas; sed eam tenebat optima stirpis, & electæ virtutis homo. Hic, suo bono, existimans *Orbonam* in alteram arcem immigrasse, cœpit cogitare de nuptijs inde sibi procurandis; facileque putabat, quod sibi, in diuitijs, deesset, id viridi iuuentute compensari, & viduam mascula prole comitatam, satisque ab opibus instructam, nullo negotio, in matrimonium consensuram. *O quoties miseros spes fallit amantes!* Nihil ille officiorum omisit. Prensaui cognatos: comitate verborum omni deliniuit famulos eius: nulli non ad illam tendenti salutariunculam imposuit: quin & manuscula, quantumuis tenuia, tamen, vel defraudato Genio, auctiora

Prou. 19. 14.

VIII.

Cicero

Cicero

